

ad 14/

Koncepce dalšího rozvoje a fungování České televize jako televize veřejné služby v rozsahu 5 – 10 stran A4. V závěru musejí být výtýčeny jednotlivé kroky a priority v horizontu funkčního období generálního ředitele:

Na počátku je nezbytné podívat se v jakém prostředí se česká veřejnoprávní televize (VPT) nachází. Je to milieu prostoupené stovkami a stovkami televizních kanálů z celého světa - které je možné si lidmi v naší zemi zakoupit, vybrat a sledovat, bez problémů. Technické zabezpečení jistoty těchto stovek programů svištících na obrazovce televizoru jakéhokoli obyvatele v Česku již není problém. K tomu nekonečnost možností internetu a domácí přehrávání DVD a kdovíčeho ještě všeho.

A tu do tohoto prostředí naprosto hypertrofní konkurence programů vstupuje či je umístěna česká VPT. Co tím chce dokázat? – Svou existencí?

To je legitimní otázka.

To je zásadní problém, který si majitelé každé firmy – vstupující na trh s čímkoli, musí odpovědět. Avšak – jak bylo již podotknuto na jiném místě – česká VPT není obyčejnou televizí, nemá soukromého majitele, není to ani akciová společnost. Proto úvaha – osvětlení vlastní vize – předložené kompetentním, musí zahrnovat stručnou analýzu - jasné pochopení tohoto stavu. Ze znalosti a pochopení tohoto stavu – takřka nekonečné konkurence jiných televizí – naší české VPT, musí vyplynout závěry, které Rada ČT vyžaduje pro své rozhodnutí.

Patřím tedy k těm, jejichž představa není – být konkurenceschopným těm spoustám kanálů, které si člověk, občan ČR může doma nacvakat ve svém televizoru (či bytovém kinu), konkurenceschopným českou VPT. To ani nejde. Česká VPT nemá ani prostředky ani lidi na to, aby se pídila po vyšších stupních ohodnocení televize v rámci této obrovské konkurence. Nemá na to v ničem. Pouze v jedné a to zásadní skutečnosti. Jaké skutečnosti či výběru témat, svým zaměřením? Je to tím, že bude rigorózně VPT pro občany České republiky. Předložím, v případě mého jmenování kompetentním, návrh ideové vize české VPT. Z ní bude patrné, že občan Česka bude zapínat ČT především tehdy, pokud se bude chtít dozvědět co se u něj doma děje. V tom je totiž česká VPT absolutně nezastupitelná, nenahraditelná, jedinečná – taková, že nikdo nesmí být lepší než ona.

Proto tu je.

Naznačím, že bude muset proběhnout diskuse o tom, zdali je rozumné, či přípustné, aby v demokratické zemi si svou VPT platili občané koncesionářskými poplatky tak, jako je tomu dodneška. Žijeme-li ve státě, kde zatím VPT privatizována nebyla (což je varianta, kterou jiní nadnesli a je součástí výše navrženého disputu; tuto variantu jsem ovšem já nevznosl) a je tedy součástí institutu demokracie v této zemi (máme samostatný zákon jen o ČT), musíme jasně definovat pro koho tu ta televize je. Pro nějakou či nějaké politické strany? Pro nějakou firmu či firmy? Pro nějaké nedefinované struktury, které se podílejí na řízení tohoto státu a občané o těchto strukturách nemají tucha? Nebo pro koho? Tedy pro koho?

To je fundamentální otázka, ze které vyplývá co v té televizi má být, jakou tato televize má být. Má-li vůbec být.

Já se přikláním k tomu, že v současné době je česká VPT nezastupitelná v tvorbě politického systému, který jsme započali po listopadu 1989. Úplný ústup od VPT by byl ještě horší než je situace dnes.

Stát musí mít svůj nástroj k tomu, aby mohl své občany informovat o tom o čem chce.

Příčemž ovšem stát musíme vnímat jakožto entitu tu nejširší už od dob Locke-ových – jde o institut, jemuž občan propůjčuje svou individuální společenskou smlouvou kompetence, kterých se zříká, avšak požaduje garance, které mu stát musí zajistit v každém okamžiku.

Necht' nikdo prosím, nebagatelizuje tato teoretická východiska, která jsou absolutně nezbytná ke kompetentnímu definování vize, kterou by se měla VPT česká ubírat. Mým úkolem není objasňování postupů práce asistentek, kameramanů, technických pracovníků zajišťujících přímé vysílání tu z Jablunkova tu z Děčína, San Franciska či Kambodže, není mým úkolem natáčet jednotlivé pořady či sekvence, není mým úkolem optimalizovat osvětlení ve studiu či zajišťovat jeho klimatizaci, není mým úkolem ani popisovat Vám kontrolu pracovníků ČT stran docházky do zaměstnání či kontroly délky pobytu na obědě či večeři. Sto dalších takovýchto technických detailů, které sebou přináší řízení velké instituce není mým úkolem zde popisovati, to bych musel mít k dispozici stran 100 a nebylo by to rozhodující pro výběr nového ředitele.

Česká VPT dnes nemá jasné zakotvení v institutech nové demokracie, kterou se pokouší stát zavést, devastace národa po válce dosáhla vysokého stupně a uplynulých dvacet let nestačilo k tomu, abychom společně dosáhli pokroku k nalezení správné cesty jak dál. Protože četba je na ústupu, česká VPT může výrazně přispět k nalezení této cesty. Musí být ovšem skutečnou veřejnoprávní institucí.

Veškeré zásadní kroky (kompetenční rámec g.ř. doporučuji rovněž s Radou ČT zpřesnit) bych pochopitelně diskutoval s orgánem, který g.ř. jmenuje. Navrhuji omezit vysílání přímých přenosů sportovních, zahraničních filmů, je vysoce pravděpodobné, že programy 1, 2, 24 a sport by byly omezeny výrazně. Podle časových dispozic by mohlo být reálné spojení programů 1 a 2. Proč?

Výše uvádím, že česká VPT nemůže konkurovat v ničem těm stovkám kanálů. Byla by ovšem nejlepší – bezkonkurenční v předávání informací svým majitelům – občanům České republiky (abychom si ujasnili s jakým číslem či vůbec s čím operujeme – jde o deset a půl milionu obyvatel z toho je voličů osm a půl).

Bude méně her a více chleba. Na hry tu jsou ty stovky jiných – ostatních kanálů, o českém chlebu nám nikdo není schopen v naší zemi říci více a lépe na naše česká VPT.

Tím chlebem je znalost společensko-politické situace naší země v širším rámci dnešního spolku, kterého jsme členy, EU.

ČT (je možné, že do budoucna bez čísla) bude nepřetržitou řekou informací z Česka, čtyřia dvacet hodin denně, třistapětašedesát dní v roce. Ano, ano, změna, občan nebude přepínat na ČT proto, aby poslouchal či sledoval zábavné seriály, soutěže, hudební pořady a zahraniční filmy a tak dále. Česká VPT pro něho bude službou.

Opět se musím vrátit ke kořenům. V něčem je totiž naše česká VPT nezastupitelná, v něčem důležitější než policie, soudy, jiné státní instituce. Platí občan kromě daní koncesionářské poplatky policii, soudům, ministerstvům?

Je, vážení, opět navýsost legitimní otázkou – proč by si stát neměl platit svou VPT, pokud skutečně chce (chce-li to občanstvo – a já jsem přesvědčen, že ano, jinak bych se o zisk této pozice nesnažil), aby VPT byla. To je samozřejmě také legitimní otázkou do mého příspěvku ideové vize VPT, kterou bych Radě předložil.

Dnes je totiž situace tím, že si lidé svou televizi platí ještě silněji k právu těchto lidí – mít svou VPT. S absolutním vyloučením jakýchkoli klik a stranických zájmů – manipulovat veřejné mínění. Tito lidé mají silnější právo (než kdyby jim VPT do budoucna někdy platil jejich stát) vyžadovat kvalitní veřejnoprávní službu. Silnější proto, že si toto zařízení explicitně platí, jako hotel, saunu, dovolenou, vlak nebo kadeřníka. To vůbec nevádí, že to zopakují - ta televize je jejich – plátců koncesionářských poplatků.

Věřím, že jsem zde v této věci pochopen a, že jsem dostatečně zdůraznil, že mé působení bude koordinace VPT pro občany této země, bez jakékoli diskriminace jakékoli společenské skupiny, s vědomím, že jedna z definic demokracie jest, že jde o vládu většiny, každý má v civilizované demokratické společnosti svá práva i povinnosti. Tím jasně naznačuji změnu, která nastane v diskusních pořadech vysílaných v ČT.

Ten svět je nekonečně složitý a já nemám patent na pravdu. Je samozřejmě otázkou zdali většina občanů u nás chce, aby VPT byla jedním z nositelů morálního kodexu národa. Za nynější stav jsou občané sami odpovědní a je proto vysoce pravděpodobné (kolik, že hodnověrných veřejně přístupných sociologických studií na toto téma máme k dispozici?), že je zde velká skupina občanů, kterým toto morální bahno, nulové ideové zakotvení velmi vyhovuje. Vůbec jim nevádí. Hledání pravdy (tak jak Sokrates stručně definoval filosofii) je vůbec nezajímá. A má představa nějakého ideového řádu vycházejícího z principu morálky a spravedlnosti, tak není vůlí většiny. Nemá tedy právo být prosazována. To ovšem neznamená, že přestože jsem přesvědčen o tom, že zde existuje skupina lidí podporujících takovou vizi, která je v menšině, že nemám právo institucionalizovaně kompetentním svoji vizi předložit. Tito to nemají lehké – k přihlášeným jest ovšem třeba být v úsudku opatrný.

Víme konečně všichni, že boj s lidskou blbostí a zlem je nekonečný a provází nás po celé lidské dějiny.

Sledovanost

Protože jsem v úvodu popsal na jakých základech si představuji stavbu VPT české, vyplývá z toho rovněž diskuse o snad nejdůležitějším ukazateli, podle kterého se i v ČT rozhoduje o jednotlivých pořadech, o úspěšnosti ČT z hlediska zájmů diváků. Kriterium sledovanosti se tím nasazuje i na VPT. S tím nesouhlasím a opakuji, že VPT nikdy nemůže – neměla by být posuzována v kontextu všech televizí, které dnešní český divák má k dispozici.

Pro toto kritérium zde česká VPT nemá zdůvodněnou oprávněnou existenci. Chápu – je těžké si to přiznat – že se stát nezhroutí, když tu vůbec VPT nebude. Rozumíme si kam směřuji? Moje vize je tedy odlišná od těch, kteří slibují vyšší sledovanost české VPT. Já ji neslibuji. Je dokonce možné, že zprvu sledovanost ještě klesne. Věřím ale, že během dvou tří let si Češi cestu ke své VPT s vizí, kterou nastiňuji – najdou. Budou zde mít jistotu serióznosti, pravdivosti, klidného podávání informací, absolutního dotahování všech kauz, které budou v televizi rozkrývány (absolutního), budou vědět, že se sice v realitě dneška (za tu televize není zcela odpovědná) moc nenasmějí (od toho tady mají stovky jiných televizních kanálů), ale budou si jisti, že prostřednictvím regionálního zpravodajství, republikového zpravodajství, dokumentárních snímků, otevřených diskusních pořadů a investigativní žurnalistiky, budou denně sdílet relevantní informace ze své vlasti.

Kriteriem tedy nejdůležitějším není sledovanost – ale z dlouhodobého hlediska morální obroda národa. Ta se projevuje na všech místech života společnosti, od hospodářství (fungování ekonomiky podle práva nikoli podle práva silnějšího či všehoschopného), zdravotnictví, kulturní sféry, sociálního chování, mezilidských vztahů až po chování všech lidí k lidem s životem už končícím.

Pokud tedy institucionálně kompetentní posuzovatelé této mé vize přečetli výše uvedené a sledovanost je pro ně nejdůležitějším kritériem, nemusí se namáhat čísti dále. Ty určitě neuspokojím, vysvětlil jsem ale chápavým zcela kategoricky, že pro sledovanost tu česká VPT, tím víc, že si ji platíme (I JÁ SI JI PLATÍM A JSEM S NÍ NESPOKOJEN, JAKO SVĚPRÁVNÝ OBČAN, VOLIČ V TÉTO REPUBLICCE) NENÍ.

Vysílání – program

Samozřejmě, že VPT zůstane ze svou základní kostrou programů plnoformátovou televizí tak, jak o tom hovoří odstavec k, paragrafu 2, zákona č. 231/2001Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Nemůže tomu být podle zákona ani jinak. K nejdůležitějším programům patří a tak tomu i zůstane hlavní zpravodajský pořad uplynulého dne Události. Již několik let se na tento pořad nemohu dívat, protože se nic nevidám. Ubezpečuju, že nejsem sám co tak činí. Novinářské praktiky, že je třeba pořad naplnit i kdyby přes den jenom sněžilo nebo jen svítilo slunce a nic se podstatného jinak nestalo, pominou. Události budou popisovat to co se stalo – budou trvat tedy deset minut nebo minut 60. V hlavním zpravodajském pořadu VPT večer nebudou zprávy o tom, že někde zdechl slon, v jiné české ZOO se narodila vzácná ropucha, že někde hodně prší, někde málo sněží a vlekaři chtějí dotace, že na D 1 se vybulil kamion a u Děčína shořela stodola. Mám pokračovat dál? Dívám se na televizi od roku 1962. Tedy ještě tvrději: v době kdy byl volen nový americký prezident (Obama) byly shodou okolností u nás volby do poslanecké sněmovny. To že drtivá většina sdělovacích prostředků těmto volbám věnovala nesmírný prostor ve svých vysíláních či stránkách novin a časopisů nemůžeme přímo kritizovat neb jde o soukromá média. Avšak i VPT klání dvou kandidátů za Atlantikem věnovala hromadu času nejenom informačních minut ale i komentářů. Neúměrně tomu, že měla informovat občany ČR o programech, osobách a stavu politické scény české – před volbami do PS P ČR. Toto prokazatelně nedělala v souladu s §31 odst. 2/ a 3/, výše uvedeného zákona. Občan České republiky měl neuvěřitelné množství naprosto redundantních informací o kandidátech v USA, ale o tom, že politika v žádném případě není černobílá, pravolevá, z většiny – vůbec neví.

Vážení - dotaz:

Jak dalece může volič – občan Česka ovlivnit volby v USA?

Ovšem jenom on je nositelem výsledku voleb doma, ve své zemi.

Tedy jaké informace – a ne zavádějící, redundantní, demagogické, jsou před volbami do jeho parlamentu nejdůležitější ve VPT ?

Jenom jedna odpověď je na tuto otázku. Jenom jedna odpověď jest.

Rozumíte?

Chtěl bych přistupovat ke sdělování informací ve VPT s vědomím, že bychom měli vážít jak sdělované dnes bude moci být akceptováno za pět, deset let – jak se informace z dneška bude jevit lidem v budoucnu.

Neměli bychom být směšní.

Další příklad totální demagogie z úst nasazených figurek čtoucích jakési komentáře či informace a opět před parlamentními volbami a opět vše má VPT dokumentováno ve svém archivu. Jakým právem si může česká VPT dovolit před poslaneckými volbami informovat občany uprostřed Evropy o tom, že, cituji: v Číně zemřeli další dva lidé na ptačí chřipku, v Indonésii jeden (a to vůbec nezůstalo jen u konstatování tohoto faktu) opět před parlamentními volbami, kdy volič má rozhodovat o tom, kam má směřovat jeho zem. Musíte vědět, že těch příkladů , které mohu uvádět jako důkazy nerespektování požadavků vyplývajících z výše uvedeného paragrafu 31 je velmi mnoho. Skončím posledním příkladem – informovanost o dění na Středním Východě je opět předimenzována na úkor srozumitelných informací o reáliích doma. Zahraniční problémy, kterých je nekonečně, nesmí ve zprávách a informacích zastiňovat, kamuflovat problémy Česka.

Výrazněji bude odlišeno zpravodajství regionální a celorepublikové. Večerní Události budou sloužit k nejdůležitějším událostem doma a v zahraničí. Regionální zprávy budou moci být rozšířeny a budou vysílány přes den nikoli večer. Pracoviště ČT dělající Čechy, studio v Brně a Ostravě budou mít vysoký stupeň autonomie v duchu mé vize. Spolu s kompetentními zaměstnanci definuji termín do něhož zachytí důležitou událost kdekoli v Česku; nyní předpokládám, že může jít maximálně o 3-4 hodiny (pokud to dovolí technické podmínky a reálná připravenost lidí mohou to být i hodiny 2). VPT v této otázce bude

fungovat jako zdravotní záchranná služba. Nevylučuji pořízení vlastního vrtulníku. Z výše uvedeného vyplývá, že dnešní rigidnost programu může být velmi operativně narušena aktuálními vstupy, které mohou zabírat nepředpokládané časové úseky.

Pokud Rada ČT má zájem, aby česká televize byla opravdovou VPT navrhnu příslušné úpravy na jakékoli úrovni – aby zaměstnanci ČT dělající pořady související s veřejnou správou měli statut veřejných osob a orgány na jakýchkoli stupních jim museli odpovědět na otázky, které kladou, od municipalit až po premiéra. Je to pouze vyústění mých snah, aby VPT byla brána vážně. Jako subjekt, který tu není pro novinářskou práci, pro akcionáře toho či onoho media. **Akcionáři VPT jsou občané této republiky.** Striktní rozdělení na události republikové a regionální je nesmírně důležité i proto, že všichni kompetentní pracovníci podílející se na této části práce televize budou vědět, že v Praze žije 1,2 mil obyvatel této země, zbytek do oněch 10,5 milionu v Praze nežije. To co je pražské není české, české je to co se týká všech občanů republiky.

Jazyk

Úroveň kultury jazyka českého pracovníků ČT, kteří vystupují na obrazovce je patrně nejlepší ze všech televizí, které jsou v našem prostoru k dispozici. Všichni se musíme neustále učit. Tedy i tito lidé. Povinně si všichni přečtou od Eisnera Chrám i tvrz, aby věděli s jakým klenotem zacházíme. Ve všech mluvených pořadech se zvolní tempo řeči (počet slov za minutu). V klidu a s rozumem se budou číst či promlouvat věty, které musí padnout. Budeme konzervativní v přijímání cizích slov. Jak tomu je a bylo, pořad o naší společné mateřštině bude součástí kostry pořadů VPT.

Dokumenty

Samozřejmě nesmírně důležitá součást práce VPT. To co ještě natočeno nebylo (a zde není prostor k explicitnímu výčtu) musíme stihnout, dokud nám neumřou všichni svědkové, dokud realie přestanou existovat a tedy nebude co snímat. Jde o presentaci všech důležitých součástí života českého lidu z minulosti a dneška . Nejde jen o pořízení snímků významných osob, které nás brzy opustí a které jsme povinni uchovat památkou v archivech VPT, ale o dokumentaci všech relevantních činností existujících na českém území. Nejde jen o písemné zpracování, které přísluší jiným a ti taky konají. VPT má povinnost uchovat obrazový doklad o – nejen kultuře, vědě a práci českých lidí a občanů zde žijících. Ale pokud možno o všem podstatném.

Některé dnes natočené dokumenty se opět podbízí a soustředí se více na osobu průvodce pořadem než na vlastní realie (vesnicopis, o pevnostech českých měst apod.). Obecně bude platit, že tito průvodci pořady – jakýmkoli v ČT, budou jen pozadím pořadu. VPT tady není od toho, aby z bezvýznamných osůbek tvořila domnělé celebrity, které nemají národu co říci, jsou ovšem presentovány jakožto osoby navýsost známé a důležité. Od toho tady jsou bulvární noviny a nikoli VPT. Takový pořad jako je Plovárna pochopitelně zůstane.

Jde zde o velmi silnou až patologickou anomálii, kterou nelze zarazit soukromým televizím. Česká VPT nebude ale přispívat k tomu, že z nejrůznějších herců, zpěvaček, sportovkyň či moderátorů se dělají fingované celebrity. S 90% s IQ šumící trávy. Že zde máme několik špičkových vědců, podnikatelů a moudrých lidí na vesnicích – nikdo neví. Politika zatím bohužel ani jednoho. Noci by měli sloužit k tomu, aby občan měl možnost

sledovat či si pořídit svůj záznam z české VPT o jednáních pléna ze Senátu a PS P ČR, tato jednání plén by měla být pořizována i nadále v plném rozsahu (jednání výborů ze zákona jsou neveřejná).

VPT má právo v tomto typu pořadů uvádět lidem příklady toho – jak lze prožít život . Jak taky lze prožít život. Absence filosofického vzdělání nastupující generace považují za alarmující. Opačně – VPT nemá právo zcela rezignovat na to, že nebude lidem sdělovat – od těch nejmoudřejších, které v národě máme, rezignovat na téma – JAK ŽÍT.

Detektivní, objevitelská (investigativní) žurnalistika

Má svou nezastupitelnou roli v tvorbě demokracie. Pokud v demokracii chceme žít. Svoboda slova, vyjadřování, je dána ústavou, je však institucionálně nedotažena, protože volání na poušti, v lese či pod Václavem na centrálním pražském náměstí k ničemu není, pokud myšlenky či fakta nejsou sdílena veřejně, otevřeně, většinou národa – pokud se ho bezprostředně dotýkají či mohou ovlivnit jeho další vývoj.

Zde musí být VPT nejlepší (pokud ovšem touto cestou nebude chtít jít rovněž veřejnoprávní český rozhlas).

Výše jsem už něco naznačil, začnu lidmi. Dnes nemá na debaty na společensko-politická témata ČT ani jednoho důstojného průvodce pořadem (moderátora či redaktora). Věřím, že především ten mladý ostříhaný má v sobě potenciál změny, ten patologicky usmívavý možná také, mudrc s vlastním pořadem už je tak namočen ve všem, že nevím bude-li ochoten změnit dikci. Mladá paní, která má před sebou Ivana Jirouse v pořadu ČT si snad ani neuvědomuje co ten člověk zažil a udělal. Ty povinné úsměvy a směřování každého pořadu do optimistického závěru, to je taky další příklad teatrálnosti a okázalosti dnešní VPT. Neupřímnosti. Zbývá již jen pan Kučera, kterému je umožněno vést své pořady tak jak je vede – nechá lidi mluvit třeba i tři minuty v kuse. To je typ průvodce pořady, které chci tímto směrem přemodelovat. Nemáme však zatím člověka, kterého má slovenská televize - Štefana Hríba. Ano, musí být zaveden (týdně, dvoutýdně, toť dnes otázka, když nemáme s kým) takový formát pořadu – čtyři hodiny diskuse na téma zvolené, absolutně neformální, kde musí rozhodovat jenom pravda – a od toho je zde průvodce pořadem, budeme spolu s diváky hledat pravdu. Takového průvodce zatím česká televize nemá.

Zde budu konkrétní. Diskusní pořady na společensko-politická témata, nebudou exhibicionistickou ukázkou tohoto či onoho, ale diskutují s občanem, který náhodou nyní má jakési postavení a je placen a tím odpověden daňovému poplatníku.

Příklad :

Pane/paní,

jste placen pouze z peněz daňových poplatníků na základě zákona o odměňování ústavních činitelů. Hrubý váš plat dosahuje zhruba 1 milion korun ročně. Odborný cenový odhad (máme k dispozici dva) na Váš dům – trvalé bydliště, kam jste se nastěhoval loni je 20 mil. , tuto práci vykonáváte druhé volební období (šestým rokem), před touto vaší prací jste byl učitel (lékař , zedník , automechanik , agronom,), odkud jste získal peníze na vaše obydlí (pomijím to, že se nikdy nedovíme jaké je zařízení tohoto vašeho domu) ?

Politik tento matematický – nikoli ideový či organizační nesoulad bude muset ve studiu či prostoru natáčení vysvětlit. Nevysvětlí-li ho, průvodce pořadem pořad ukončí s komentářem pro diváky, že otázka legitimní nebyla odpovězena a další nejsou v tuto chvíli již připraveny –

a pořad skončí. Nebo dotyčný tázaný bude požádán o odchod ze studia, pokud je připraven další host.

V britské televizi tato věc zcela běžná u nás zatím nemyslitelná. V britské televizi dnes věc se nevyskytující, protože žádný veřejně činný člověk si nedovolí neprokázat veřejně původ svého majetku. Holedbáme se EU, ale to co v ní platí v jednotlivých členských státech nerespektujeme, nechceme sdělovat občanům této naší země.

Příklad druhý a poslední (uvádím jenom proto, aby případnému každému čitateli těchto mých textů, bylo kategoricky jasné jak má fungovat VPT – na rozdíl od televizí komerčních):
Paní/pane,

ta cestovní kancelář zkrachovala, 1600 postižených zákazníků prokazatelně (doloženo u soudu) položilo a předalo své peníze na stůl ve vaší cestovní kanceláři jako zálohy na vybrané pobyty, šlo o 230 milionů korun. Soud po mnoha letech po odvoláních třech obžalovaných (majitelů této c.k.) rozhodl o tom, že jsou nevinní. Těch 230 mil. korun se ovšem nevypařilo, tito tři dnes nepotrestaní si tyto peníze dodnes bezstarostně užívají. Myslíte si, že postižení zákazníci, občané České republiky, mají nějaké iluze o tomto státu, že mu důvěřují? Nemyslíte si, že byste měl iniciovat změnu zákonů tak, aby nemohlo nikdy už dojít k tomu, že tak očividná krádež zůstává v této zemi zcela nepotrestaná? Divíte se, že mnozí hovoří o rozkradené zemi?

(mohu samozřejmě dosadit jména k příslušným obecně uvedeným subjektům)

Odpovědi ovšemže nebudou v požadavku jedné minuty, když dotyčný bude potřebovat minut 30 – má je ve VPT mít. Ale musí konkrétně odpovědět. Jinak dopadne tak, jak je uvedeno u příkladu výše. Na posouzení této konkrétnosti ovšem VPT potřebuje zkušené diskusní borce. Ty dnes nemá. Dokud nebudou vedeny tyto pořady takto, půjde jen o exhibici lidí, kteří zde stejně za deset let nebudou. Škody, které páchají na této zemi se ale stále sčítají. A to není dobré pro tento stát. VPT musí rozkrývat a upozorňovat na všechny věrolovnosti ve veřejné sféře.

VPT tady není od toho, aby dělala z blbců celebrity. Máme v republice zatím bohužel jen několik novinářů skutečných, už i na obrazovce ČT si dovilil tvrdit v podstatě to samé o čem se konkrétně v přepisu takřka scénářistickém zmiňuji – Karel Hvizďala, ale nejen on.

Přiznávám, že několik málo lidí v posledních dvou letech si dovolilo tvrdit i na obrazovce ČT necenzurované věci o stavu této země. Situace v informování veřejnosti je ale stále neúnosná.

O některých velmi závažných skutečnostech se v diskusních pořadech nehovoří, respektive tato témata jsou tabu. Jen namátkou: navrhl jsem ČT před časem udělat samostatný pořad na téma vzniku Ústavy ČR, popsání kompetentními historiky celého toho roku 1992, (samozřejmě nějaké dopisy na Kavčí hory, to je jak do jámy...), vést velmi seriózní diskusi na téma co to je vysoká politická kultura v zemi...

Příklady další: jsme součástí EU a v ní jsou země kde jsou volby povinné, u nás není stanoven ani spodní limit, diskuse o tom, kam (minimálně hodinový pořad by se měl okamžitě konat ke stanovisku jednoho z otců společné měny v EU – německého ekonoma Otmara Issinga, bez stávajícího bolševického optimismu indoktrinovaného do celém vysílání dnešní VPT) kráčí EU – si zaslouží samostatný pořad nikoli jen jedno diskusní téma, vždyť jde o naši budoucnost. Nezávislé iniciativy by společně s kompetentními měly diskutovat o tom, zdali česká VPT je opravdu VPT. Daň dědická a darovací jsou filosofickými problémy, v žádném případě jen finančními - měly by být zevrubně diskutovány. Vysvětlení Ivana Dejmalu na počátku srpna 2011 ze záznamu, co to je trvale udržitelný život společnosti bylo rovněž – byť od něho, zcela zavádějící a pořad na téma TUŽ potřebuje Česká televize jako sůl, jde pouze o naši budoucnost. Nesmíme se bát odkrývat další a další témata české a československé historie, před ní neunikneme a pořad Historie.cz je díky panu Kučerovi velmi vhodným. Nelze udělat tlustou čáru za minulostí (jak rádi by to někteří chtěli), podívejme se na

Německo, dnes a denně se vyrovnává se svou fašistickou minulostí a nese si ji na svých bedrech stále dál do budoucna, nelze tuto část jejich dějin smazat.

Diskuse na tato a velmi mnohá další témata samozřejmě nemohou probíhat v rámci 30 – 40 minutových zkratk. Je nutno se k nim vracet či je vysílat v pokračováních.

Každotýdenní pořad by měl být zaveden jen na téma zprávy z EU a jejího parlamentu, téměř vůbec nevíme o tom co v něm dělají naši zástupci.

Také toto je typ pořadu kdy česká VPT – má-li být takovou – tedy také státní, se musí podílet **na prosazování spravedlnosti ve státě**, pro všechny, totiž – od ničeho jiného tady stát – pokud ho chceme, není. Jak všichni víme.

Zahraniční spolupráce

Žádné výrazné změny nenavrhuji, pokud je možné získat nové informace od spolupracujících VPT v zahraničí jistě především v zemích EU (spolupráce techniků jest naprosto nezbytná), může to být pro českého diváka jen obohacením. Učit se musíme všichni pokud chceme jít v před, já vidím vzor v televizi britské (možná není třeba chodit tak daleko – významné změny k lepšímu po období mečiarismu nastaly i v televizi slovenské). Pokud jsou VPT ve všech zemích EU, bylo by vhodné přebírat kulturní pořady z těchto zemí, u anglicky namluvených často i bez titulků – v originále.

Reklama

Z výše uvedeného je zřejmé, že mé představy VPT neodpovídají dnešnímu stavu. V těchto dnech parlament projednává změny v možnosti vysílat reklamu ve VPT. Tato věc není kompetencí g.ř. ČT, ale českého zákonodárského sboru, který musí respektovat i Rada ČT. Divák v dnešní době je reklamou zavalen. Bezreklamní televize může mít do budoucna konkurenční výhodu v té záplavě stovek televizních kanálů s reklamami. Zde může ovšem, jen opakuji, ředitel ČT pouze vyjádřit názor, není to jeho kompetencí. Možná může ovlivnit alespoň to, že nebudou vysílány reklamy na vlastní programy, tím víc diskutní, vlastními moderátory.

Hospodaření:

Nutno vycházet od podstaty – u české VPT nejde o společnost zřízenou podle Obchodního zákoníku, nýbrž o společnost založenou podle samostatného zákona. Úkolem této společnosti není tvorba zisku. Jenom několik společností může toto v ČR konstatovat (ČNB), tato analýza (konstatování) je důležitá – dokládá výjimečnost, naprostou výlučnost mezi ostatními společnostmi, které na trhu v Česku působí. ČT na rozdíl od jiných televizí – má jistotu příjmu od plátce koncese.

Rozpočet – tok hotovosti je tedy primárně dán touto skutečností – nikoli bojem o výnosy na otevřeném trhu. Proto je řízení takovéto organizace mnohem snadnější. Úkolem ředitele je vycházet z tohoto předem daného toku hotovosti a zajistit náklady, které musí vycházet

z takto zajištěných příjmů. Pokud zákon či Rada ČT bude z těchto příjmů (z části tvořených reklamou) čerpat na náklady nespojené přímo s činností ČT (podpora české kinematografie apod.), ředitel pouze respektuje tyto požadavky.

Pro ty, kteří pochopili jak já si představuji fungování VPT tedy netřeba tuto část příliš rozvádět. VPT nemůže být zřízena na kšeft.

Navrhuji rovněž otevřít financování jednotlivých pořadů – zveřejňováním jejich ceny, včetně odměn režisérům, scénáristům, atd.; nejsou placeni obchodem, ale koncesionáři.

Zaměstnanci VPT:

Se zvládnutím vlastního (veškerá technika výroby a přenosu) vysílání, není v ČT žádný problém, pracují v ní dnes profesionálové, kteří rozumějí svému řemeslu. Zde je jen nutné tyto lidi udržet a vytvořit jim podmínky dalšího rozvoje – spoluprací s těmi nejlepšími na světě. Moje představa dalšího fungování české VPT zde nepřinese žádné revoluční změny – nejsou nezbytné. Já se soustředuji více na obsah, který je dostatečně – pro chápavé, objasněn na jiných řádcích tohoto textu. Z vlastní zkušenosti (mohu opět dokumentovat) vím, že není snadné se prosadit v pražské instituci – byť by byl člověk nejlepší (a o to jde, ty nejlepší v republice najít, získat a zaplatit). Proto – výběrovými řízeními na nejrůznějších pozicích v ČT musí být umožněno i těm, kteří v Praze nebydlí – aby v Praze mohli bydlet přechodně.

S dnešními ubytovacími (volnými) kapacitami v Praze a zlepšením dopravní sítě ze všech koutů ČR, to je možné. Vzhledem k současné přezaměstnanosti v ČT a představám, které uvádím, lidé, kteří zůstanou v ČT budou dostatečně finančně zabezpečeni, aby byla práce pro ně také alespoň trochu radostí. Nikdo nemůže dosáhnout vynikajících výsledků bez spokojených zaměstnanců. To platí pro všechny firmy.

Moderátoři nesmí být elitou VPT, musí usměrňovat diskusní pořady nikoli se předvádět.

Zavedu pro ČT certifikaci na ISO 14 001, pokud už není – ovšem nikde se tím zatím ČT nepyšší a zrovna tak i na ISO 9 001. Dokonce si myslím, že po vzoru MŽP ČR by měla mít ČT certifikaci na EMAS.

Těmito certifikacemi lze systémově zabezpečit další kvalitní vývoj ČT relativně oproštěný od jakýchkoli negativních vnějších vlivů. Připomínám, že Česká republika je členem ISO, jde o celosvětovou organizaci pro standardizaci.

ČT bude mít smlouvy o dílo s nezávislými komentátory a zároveň průvodci specializovaných diskusních pořadů na společensko-politická témata.

Navrhuji Radě ČT změnu do příslušného zákona, týkající se označení nejvyšší pozice v ČT, měl by jím být ředitel, stávající přívlástek považuji za anachronismus.

Občan národu:

Bylo by nekvalifikované, kdybych bazíroval na problematičnosti české VPT a nenavrhl i zde již příklad řešení.

Tedy tak činím:

Možná někde na zeměkouli je ještě nějaká VPT, kde se vyskytuje pořad, který níže popíši, dnes o tom ale nevím.

Každý občan ČT musí mít možnost svým spoluobčanům sdělit věc, kterou považuje za závažnou pro další vývoj společnosti. Proto každý občan (minimálně jednou za tři roky – otázka do diskuse) dostane ve VPT možnost promluvit sám do (znamená, že může jít i o minuty 4) 9 minut na místě a pozadí, které si sám určí (nesmí být v pohybu a reklamou

pochopitelně). Bude to jeho vyjádření na nejrůznější společensko-politické téma. Nesmí to být osobní starost s bratrem, nemocí, milenkou či sousedem, vysokou vodou při povodních u jeho domku, nekvalitou vody v jeho studni, špatnou úrodou okurek a tak dále. Bude moci hovořit jak si zváží – bez papíru či s ním. Slušně. Pořad by šel 2x denně, v noci, ráno a dopoledne opakovaní. Lidé by nejezdili do studií, pokud by nechtěli, ale natočení by bylo tam kde si určí, tedy povinnost VPT – přijet za nimi (nikoli vysoké finanční nároky na výrobu – auto, řidič, kameraman a redaktor). Z vlastní zkušenosti vím, že to lze do hodiny stihnout – záznam tohoto vystoupení vhodný pro přenos VPT. Zde nepůjde o tyátr scény a herce, nýbrž o obsah vystoupení. Absolutně jinak bez cenzury. Detaily další by byly na w-stránkách ČT. Dnes tento pořad neexistuje, ale nikdo ani neví co to s národem – takový formát pořadu – udělá. Je možné, že pro nezájem se neujme, je možný i opak a občané budou dlouho čekat než na ně vyjde řada – s výrobou jejich záznamu. Mělo by se to zkusit, už jenom kvůli tomu co byli již nuceni shlédnout občané na obrazovkách VPT.

Já věřím, že se to ujme.

Tak se tvoří veřejné mínění, ne manipuluje.

Nakonec:

VPT je tady také od toho, aby každý občan v této zemi věděl, že v den voleb je volič ve své zemi králem, jenom on rozhoduje, tato věta je dnes v české VPT totálně cenzurovaná a zakázaná.

Já chci přispět, třeba malým dílem, k morální obrodě národa. Není vyšší mety, kterou bych si mohl před sebe postavit, žádná firma, žádná politická strana, klan.

Já.

Vás 15 osob mi to může umožnit, společně to pak můžeme dokázat.

Jednotlivé kroky jsou i mými prioritami:

- 1/ Do 6 měsíců připravím Radě ČT návrh konkrétní ideové vize – jak by měla česká VPT fungovat pro občany České republiky.
- 2/ Investigativní žurnalistika tak jak ji definuji výše, začne po pěti měsících (souvisí s bodem 3).
- 3/ Stabilizace a akvizice nových (do ¾ roku je najdu, po roce mohou začít reálně fungovat) zaměstnanců do jednoho roku. Zároveň navrhu ke schválení nové organizační schématu ČT (nepředpokládám výrazné změny).
- 4/ Zavedení pořadu Občan národu po devíti měsících od jmenování.
- 5/ Garantuji, že po 6-letém funkčním období, dožiju-li ho, bude nálada a stav české společnosti v lepším stavu než je tomu dnes. Budou nastartovány nezvratné procesy ve společnosti dané pochopením významu morálky pro její život.

